Quelle: http://manuscripta.at/?ID=912
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

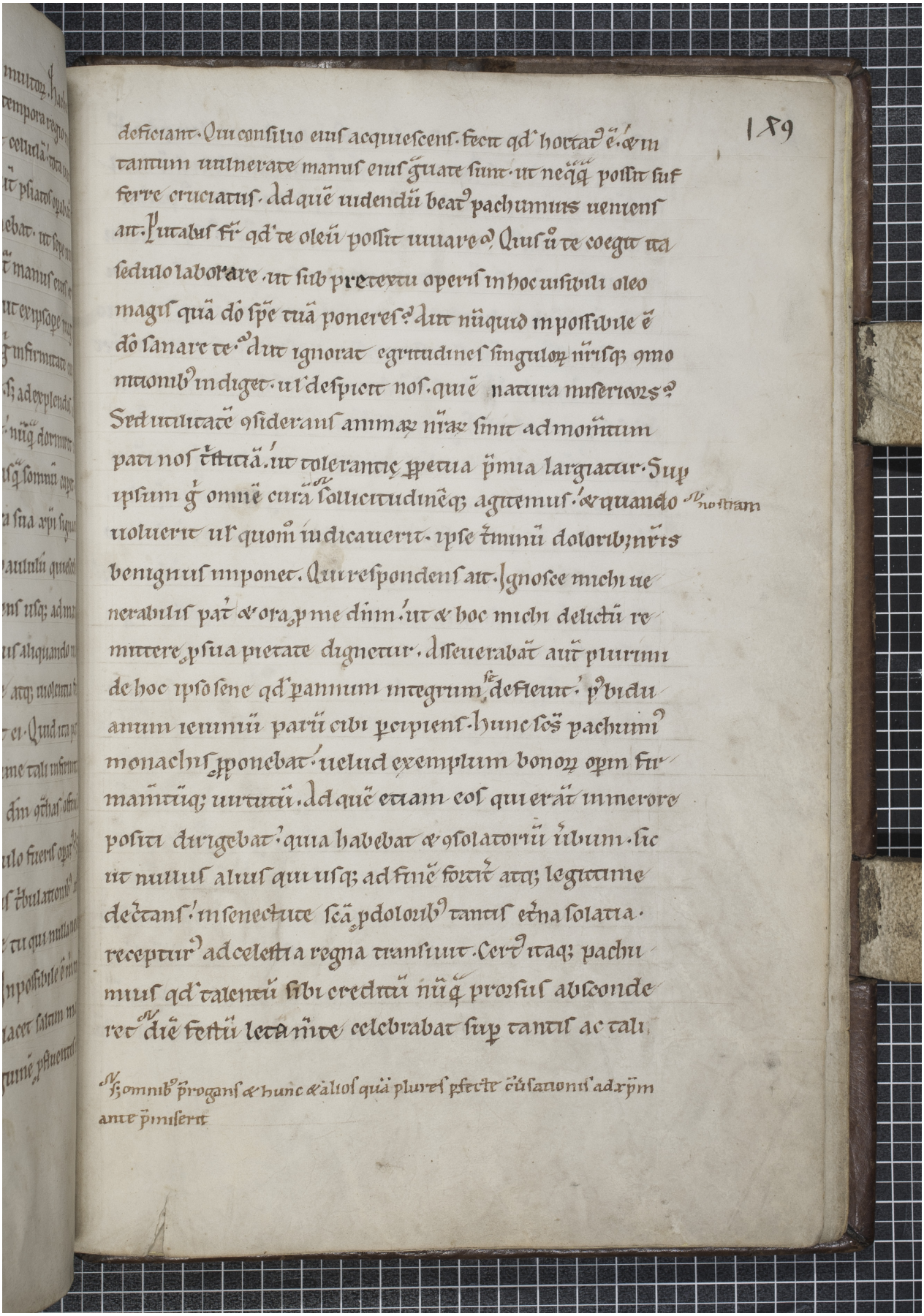

deficiant. Qui consilio eius acquiescens. fecit qd hortat ē. & in
tantum uulnerate manus eius guate sunt. ut neq; possit suf
ferre cruciatus. Ad quē uidendū beat pachumius uemens
ait. Fratalus fi qd te oleū possit uuare? Quis ū te coegit ita
sedulo laborare. ut sub pretextu operis in hoc uisibili oleo
magis quā do spe tuā poneres? dic nūquid impossibile ē
do sanare te? dic ignorat egritudines singulorū nīrisq; omo
mtomb indiget. ut despicit nos. quē natura miserior?
Sed utilitatē osideranes animar nīrar sunt admonitum
pati nos tribulatiā. ut tolerantię petia pmia largiatur. Sup
ipsum g omnē curā sollicitudinēq; agitemus. & quando nostram
uoluerit ut quom iudicauerit. ipse tminū doloribus nīris
benignus imponet. Qui respondens ait. Ignosce michi ue
nerabilis pat & ora pme dnm. ut & hoc michi delictū re
mittere psua pietate dignetur. Asseuerabat aut plurimi
de hoc ipso sene qd pannum integrum defleuit. p biduu
anum ieunū parū cibi percipiens. hunc scs pachumi
monachis ponebat. uelud exemplum bonorū opm fir
mamtūq; uirtutū. Ad quē etiam cos qui erat in merore
positi dirigebat. quia habebat & osolatorū ūbum. sic
ut nullus alius qui usq; ad finē fortit atq; legitime
dectans. in senectute sēa pdolorib tantis et na solatia.
receptur ad celestia regna transiuit. Cert itaq; pachu
mius qd talentū sibi creditū nūq prorsus absconde
ret die festū letanīte celebrabat sup tantis ac tali

omnib progans & hunc & alios quā plures pfecit cūsationis ad xpm
ante pmisert